

24 IV дупно
собрание

Мила Вилета

Писмото ти ме много
зарадува, Магар да протетохъ кой
жиза ни. Ние се колво през
време на нападението се утешавахме
за тебъ, те си замисляла, а
то ти си била при най
голям дятъ азъ. Но наши вестно
е Микало, остава само бредо въ
стомена ни. Въ 3 ч. вечерта ходихме
у роднинитъ ти за да те изпратимъ
но кой не намтрихме, на менъ
ми беше студено и азъ се
върнахъ, а колво е обикаляло
влага, но не е можало да те
намтри. Много се ядосвахме,
много бихъ се раувала, ако
ми пишешъ по-тесто, но менъ